

**Oponentský posudek na rigorózní práci Mgr. L. Eichingera
„Institut znalce v mezinárodním právu soukromém“**

Celkový počet stran rigorózní práce: 140 (včetně abstraktu, seznamu zkratk a klíčových slov)

1. Aktuálnost tématu:

Kandidát si zvolil za téma rigorózní práce: „**Institut znalce v mezinárodním právu soukromém**“. V rigorózní práci se zabýval vnitrostátní, evropskou a mezinárodní úpravou postavení znalce. Aktuálnost tohoto tématu je dána již tím, že uvedené téma doposud nebylo dostatečně podrobně zpracováno v tuzemské odborné literatuře.

2. Náročnost tématu:

Téma rigorózní práce považují za téma relativně komplikované, které vyžaduje dostatečný rozsah prostudované literatury a judikatury.

Kandidát použil v rigorózní práci především popisný přístup. Na s. 51 až 115 používá deskriptivní metodu téměř výlučně, aniž by ji obohatil o vlastní závěry. Analýza a komparace postavení znalce ve smlouvách o právní pomoci se nachází na s. 116 až 118 v rozsahu necelých dvou stran, což je ve zjevném nepoměru k popisu obsahu smluv o právní pomoci v rozsahu stran 60 až 116. Z dalších metod využil metodu analytickou a komparativní.

Vstupní údaje, které měl k dispozici, zpracoval uspokojivým způsobem a ve své práci vycházel jak z domácí, tak zahraniční odborné literatury. Kandidát však nereflktuje aktuální literaturu v oblasti práva mezinárodního obchodu (Kučera, Z. a kol.: Právo mezinárodního obchodu, Aleš Čeněk 2008 a Rozehnalová, N.: Právo mezinárodního obchodu, Wolters Kluwer 2010) a odkazuje jen na starší publikaci Z. Kučery, M. Pauknerové, K. Růžičky a V. Zunta „Úvod do práva mezinárodního obchodu“ z roku 2003.

3. Hodnocení práce:

Rigorózní práce má logickou strukturu. Kandidát rozdělil svou práci do celkem pěti kapitol. Názvy jednotlivých kapitol jsou následující: 1. Rozhodné právo, 2. Odpovědnost znalce, 3. Znalec v českém mezinárodním právu soukromém, 4. Znalec v mezinárodním právu soukromém obecně a 5.

Znalec ve smlouvách o právní pomoci. V relaci k obsahu Úvodu práce musím konstatovat, že tvoří spíše první kapitolu.

Ve vztahu k práci kandidáta s odbornou literaturou nemám připomínek.

Z hlediska uspořádání kapitol a grafické úpravy lze práci hodnotit jako velmi dobrou. Práce je logicky uspořádána z hlediska členění na jednotlivé kapitoly a podkapitoly. Nicméně se domnívám, že kapitola čtvrtá měla systematicky předcházet kapitole třetí, protože kapitola třetí obsahuje speciální otázky, které se týkají české právní úpravy, ve vztahu k obecným otázkám (pozn. zejména se jedná o mnohostranné mezinárodní smlouvy) v kapitole čtvrté. Považuji za nadbytečné, když kandidát v podkapitole 6.1 opakuje totožný výklad (mění se jen označení států) popisující obsah smluv o právní pomoci, který se týká nástupnických států, které vznikly v souvislosti s rozdělením států, nebo jejich dekolonizací. Bylo by vhodnější odkázat vždy na výklad, který byl proveden u v pořadí abecedně prvního nástupnického státu (resp. nově vzniklého státu).

Jazyková a stylistická úprava předložené rigorózní práce působí uspokojivým dojmem. V práci nalezneme v několika případech slova, v nichž chybí písmena či slabiky (např. s. 65, 80, 117 a 119).

Kandidát prokázal ve své práci dostatečné teoretické znalosti získané studiem tuzemské i zahraniční odborné literatury a judikatury, jakož i schopnost analýzy a použití získaných informací.

4. Další vyjádření k práci:

Nejsou.

5. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě:

Na s. 9 v odst. 2 kandidát nepřesně uvádí, že „cizí orgán nesmí použít pohrůžku donucovacích prostředků, protože by se přičila českému veřejnému pořádku a byla by proto důvodem pro odepření právní pomoci.“ Za první, jedná se o „cizí justiční orgán“ (dle § 56 zák. č. 97/1963 Sb.), nebo „cizí soud nebo úřad“ (dle zák. č. 91/2012 Sb.). Za druhé, cizí justiční orgán stěžejí může použít na území ČR pohrůžku donucovacích prostředků. Kandidát měl zřejmě na mysli situaci, kdyby cizí justiční orgán žádal český justiční orgán o poskytnutí právní pomoci podle cizí právní úpravy (což je možné např. na základě některé smlouvy o právní pomoci), která připouští použití donucovacích prostředků proti adresátovi písemnosti, pokud ji odmítne přijmout.

Na s. 15 v pozn. č. 22 chybí odkaz na čl. 4 nařízení Řím I.

Na s. 17 v odst. 1 chybí vlastní názor autora na otázku, zda se ochrana spotřebitele v kolizním smyslu vztahuje i na smlouvu o zpracování znaleckého posudku ohledně nemovitosti. Proto by měl kandidát zaujmout a odůvodnit svůj postoj k této otázce při obhajobě.

Na s. 19 chybí uvedení dalších kolizních norem, které se týkají určení práva rozhodného pro civilní delikty (obecná úprava) podle nařízení Řím II (společné bydliště škůdce a poškozeného, úniková doložka a volba práva).

Na s. 21 v odst. 2 chybí vymezení pojmu bezúhonnost znalce podle § 4 odst. 2 zák. č. 36/1967 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

Na s. 35 v odst. 2 chybí srovnání, zda § 420 a n. zák. č. 89/2012 Sb. považují výkon znalecké činnosti také za „podnikatelskou činnost“.

Na s. 51 a n. chybí v podkapitole o vybraných národních úpravách postavení znalce (v rámci poskytování právní pomoci), vyjma dvou případů, v poznámkách pod čarou odkazy na ustanovení národních právních úprav (předpisů), které kandidát popisuje.

Na s. 114 se nachází nesprávné zkrácené označení státu (Velká Británie), které neodpovídá číselníku zemí Českého statistického úřadu vydaného pod č. 489/2003 Sb. (naposledy změněn č. 164/2012 Sb.). Správné označení je „Spojené království“ a plný český název zní „Spojené království Velké Británie a Severního Irsku“.

Resumé na s. 123 není abstraktem (výtahem s práce), ale prostým překladem česky psaného Závěru na s. 119 až 122.

Na s. 118 v odst. 1 není jasné, jaký „dokument potvrdí znalec tak, že již není nutné další ověření ze strany druhého smluvního státu“.

Při obhajobě rigorózní práce by se měl kandidát vyjádřit k výhradám uvedeným výše. **Dále by se měl vyjádřit k následujícím otázkám:**

- 1) Existují specifika pro podání znaleckého posudku v mezinárodní obchodní arbitráži?
- 2) Uveďte příklady a porovnejte úpravu cizích států, které stanoví požadavek bezúhonnosti soudního znalce, jako podmínku výkonu jeho funkce.

6. Rigorózní práci i přes shora uvedené výhrady považuji za vyhovující a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze dne 2. prosince 2013

JUDr. Petr Dobiáš, Ph.D.

oponent rigorózní práce